

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Ε'

12 ΜΑΡΤΙΟΥ 1927

ΑΡΙΘ 11

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ

Ἐβδομήκοντα συμπληροῦνται, κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας, ἔτη ἀπὸ τοῦ θανάτου ἑνὸς τῶν μεγάλων διδασκάλων τοῦ Γένους καὶ διαπρεπεστάτων Κληρικῶν, τοῦ Κωνσταντίνου Οἰκονόμου (27 Αὐγούστου 1780—9 Μαρτίου 1857), λίαν δ' εὐλόγως ἢ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κατὰ πρότασιν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου, ἀπεφάσισεν ὅπως τιμῆσῃ τὴν μνήμην αὐτοῦ καὶ ὑπομνήσῃ τὴν μεγάλην φυσιογνωμίαν τοῦ ἀειμνήστου ἀνδρὸς εἰς τὴν παροῦσαν γενεάν. Διότι ὁ Οἰκονόμος διὰ τῆς ἐξόχου αὐτοῦ δράσεως, ὡς τε διδασκάλου καὶ ὡς κληρικοῦ, ἀποτελεῖ ἀγλάισμα καὶ μεγάλην δόξαν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους.

Γεννηθεὶς ἐν τέλει τῆς 17. ἑκατονταετηρίδος ἐν Ἱσακίᾳ τῆς Θεσσαλίας καὶ τυχὼν τῆς πρώτης μορφώσεως, ὑπὸ τὴν χειραγωγίαν τοῦ ἱερέως πατρὸς του, πεποικισμένος δὲ ὢν ὑπὸ τῆς φύσεως δι' εὐρυτάτου μνημονικοῦ καὶ φαντασίας ζωηροτάτης, συνήνωσεν ὁ Κωνσταντίνος Οἰκονόμος σπανίαν εὐρυμάθειαν μετ' ἀκαμάτου καὶ ἐνθέρμου ζήλου. Αὐτοδίδακτος καὶ αὐτομαθὴς γενόμενος ἀνεδείχθη ὑπέρτερος τῶν συγχρόνων αὐτῷ λογίων ἀνδρῶν, τῶν ἐν Πανεπιστημίῳ μορφωθέντων. Τὴν βαθυτάτην γνῶσιν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ὤφειλεν εἰς τὴν λιπαρὰν μελέτην τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων συγγραφέων καὶ τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας. Τούτους ἐμιμήθη ἐν τῷ κηρύγματι τοῦ θεοῦ λόγου, ἐν ᾧ, κατ' ἐξοχὴν, διάπρεψεν, φυσικὴν μὲν ἔχων καὶ συναρπάζουσαν εὐγλωττίαν, ἄριστα δὲ καταρτισθεὶς περὶ τὴν θεολογίαν.

Ἐπὶ δέκα ἔτη ἐργασθεὶς μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Στεφάνου ἐν Σμύρνῃ ὡς διδάσκαλος, πλείστους μὲν ἀνέδειξε μαθητάς, πασιγνωστος δ' ἐγένετο ἀνατὸ Ἑλληνικὸν διὰ τῶν συγγραμμάτων καὶ τῶν θαυμασίων ῥητορικῶν του λόγων, ἐναμίλλως πρὸς τὸν Ἀδαμάντιον Κοραῆν, ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ τῆς μορφώσεως καὶ τῆς πνευματικῆς ἀναδείξεως τοῦ δουλεύοντος Ἔθνους. Τῷ 1820 ὁ ἱερεὺς Ἐθνομάρτης Πατριάρχης Γρηγόριος Ε' μετεκαλέσατο αὐτὸν εἰς τὴν Βασιλεύουσαν ὡς ἱεροκέρυκα καὶ διδάσκαλον, ἀλλ' ἐπὶ μικρὸν μόνον ἠδυνήθη ὁ Οἰκονόμος νὰ λαμπρύνῃ τὸν ἄμβωνα τοῦ Πατριαρχικοῦ ναοῦ διὰ τῶν ἀξιοθαυμάστων κηρυγμάτων του. Ἡ κατὰ τὴν ἑναρξιν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπα-

ναστάσεως ἐκτραγεῖσα ἐκ ΚΠόλει μανία τῶν Τούρκων ἀπεμάχρυνεν αὐτὸν εἰς Ὀδησσόν, ὅπου τὸν περιέκλειστον ἐκείνῳ ἀπήγγειλε λόγον εἰς τὸ προσκομισθὲν λείψανον τοῦ μάρτυρος Πατριάρχου Γρηγορίου.

Πάραμεινας ἐν Ρωσίᾳ μέχρι τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, ἠσχολήθη περὶ τὴν συγγραφήν σπουδαιωτάτων συγγραμμάτων, καὶ ἤξωθη μεγίστων τιμῶν παρὰ τῆς Ρωσικῆς Αὐτοκρατορικῆς Αὐλῆς, τῶν Ρωσικῶν καὶ ξένων Ἀκαδημιῶν, ἀπελθὼν δ' ἐκεῖθεν τῷ 1833 διήλθε τῆς Γερμανίας προκαλέσας τὸν θαυμασμὸν τῶν μεγάλων φιλολόγων καὶ θεολόγων. Ὁ πολὺς Tischendorf ἔγραφε περὶ τοῦ Οἰκονόμου. «ἤρκει ν' ἀκούσῃ τις αὐτὸν ὁμιλοῦντα, ἵνα φαντασθῇ τὴν εὐγλωττίαν τοῦ Δημοσθένους καὶ τοῦ Χρυσόστομου!» Καὶ ἀληθῶς τοιοῦτος ἦτο ὁ μεγαλοπρεπὴς τὴν ὄψιν καὶ σεβάσιμος κληρικός, πολυμαθέστατος καὶ εὐφραδέστατος. Μεγάλων τιμῶν ἠξιώθη καὶ ἐν Ρώμῃ, δι' ἧς ὡσαύτως διήλθε κατερχόμενος εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅπου ἔφθασε κατ' Ὀκτώβριον τοῦ 1834.

Ἐκτοτε ἐπὶ εἴκοσι καὶ τρία συναπτὰ ἔτη μέχρι τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου αὐτοῦ εἰργάσθη ἀποκλειστικῶς, σχεδὸν εἰπεῖν, ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, εἰς αὐτὴν ἀφιερῶσας καὶ νοῦν καὶ καρδίαν. Τὸ κύριον θέμα τῆς δράσεώς του, κατὰ τὸ τελευταῖον τοῦτο, ἐξ Ἰσου ἐνδοξον πρὸς τὰ προηγούμενα στάδια ὑπήρξε τὸ ζήτημα τῆς ἰδρύσεως καὶ τῆς διοργανώσεως τῆς νέας Ἐκκλησίας. Ἀντιπαραταχθεὶς πρὸς τὸν πανίσχυρον τότε Θεόκλητον Φαρμακίδην, ἐπετέθη κατ' αὐτοῦ διὰ τῶν ὅπλων τῆς πολυμαθείας καὶ τῆς κεραυνώδους εὐγλωττίας του, ἀμειλικτος φανεὶς κατὰ πάσης ἰδέας τοῦ ἐλευθεριάζοντος δεινοῦ ἀντιπάλου. Γνησίῳ ἐμφορούμενος ἐκκλησιαστικοῦ πνεύματος, ἠδυνήθη νὰ ἐκδηλώσῃ αὐτὸ πιστῶς, ὑπεραμυνθεὶς οὐ μόνον τῶν δογμάτων, ἀλλὰ καὶ τῶν κανόνων καὶ τῶν παραδόσεων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ὁ ἀγὼν ὑπήρξε, δυστυχῶς, τραχὺς, ἀπέληξε δὲ ὑπὲρ τοῦ Φαρμακίδου, διότι, διὰ τῆς ἐπιμονῆς τοῦ Οἰκονόμου ἐπηνορθώθη μὲν τὸ σφάλμα τῆς ἀνακηρύξεως τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας ἀνευ προηγούμενης συγκαταθέσεως τοῦ Πατριαρχείου ΚΠόλεως, ἀλλ' αἱ ἀπαξ τεθεῖσαι πολιτειοκρατικαὶ ἀρχαὶ τοῦ Φαρμακίδου περὶ διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας, ἐπεκράτησαν παρὰ τοῖς πολιτικοῖς τῆς Ἑλλάδος, μάτην δ' ἐκτοτε ἢ Ἐκκλησία ἀγωνίζεται ἐν ἀπαλλαγῇ αὐτῶν.

Ὅτι δ' ἐκ τῶν υστέρων καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων ἀπεδείχθη ὅτι ὁ Κωνσταντῖνος Οἰκονόμος εἶχε δίκαιον. Τίς ὅμως θά θυνηθῆ νὰ παραστήσῃ τὸν ὄγκον τῶν ἀνεκτιμῆτων ἀληθῶς ὑπηρεσιῶν τοῦ ἀειμνήστου ἀνδρὸς πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ Γένος; Κατὰ Μάϊον τοῦ 1820 ὁ Πατριάρχης Γληγόριος ε.' ἐπισήμως ἀνακοινῶν εἰς αὐτὸν τὸν διορισμὸν του ὡς «Ἱεροκλήρυκος τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας» ἔγραφε, πρὸς τοὺς ἄλλοις, «τὸ παράδειγμα τῆς σοφίας καὶ τῆς ἀρετῆς σου θέλει εἰσθαι τύπος καὶ ὑπογραμμὸς πρὸς τοὺς ἀληθινούς Διδασκάλους τοῦ Γένους...». Καὶ πράγματι ὁ Κωνσταντῖνος Οἰκονόμος ὑπῆρξε τύπος καὶ ὑπογραμμὸς τῶν μεγάλων καὶ ἀληθινῶν Διδασκάλων τοῦ Γένους, ἀνυπολογίστους προσενεγκῶν εἰς αὐτὸ καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ὑπηρεσίας, ὡς τοιοῦτον δὲ τιμᾶ καὶ γεραίρει αὐτὸν ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος.

Η ΚΡΙΣΙΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Δ'

Ἐκ τῶν *Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου* παρακληθέντες ἐγνωμοδότησαν περὶ τῆς ἑλληνικῆς κρίσεως οἱ ἀκόλουθοι :

Ἡ παρατηρουμένη ἐν Ἑλλάδι παντοία ἀνωμαλία εἶνε, κατὰ τὸν κ. Γ. Χατζηδάκην, ἀπόρροια τοῦ μεγάλου πολέμου καὶ μέρος τῆς γενικῆς ἀνωμαλίας. Ἐν αὐτῇ—λέγει—τὸ μεγαλειότερον πρόβλημα συνδέεται μὲ τὴν *ἐθνικὴν ἀγωγὴν*, τὴν ὁποίαν ὑπέσκαψεν «ἡ νοσηρὰ σκέψις ἀνθρώπων ἐχόντων ὡς μόνον αὐτῶν σκοπὸν ν' ἀνατρέψωσιν ὅ,τι καλὸν καὶ ὡραῖον ὑπῆρχεν εἰς τὴν Ἑλλάδα μας». Οἱ ἄνθρωποι δηλ. οὔτοι, δημιουργήσαντες κατὰ τὸν κ. Χατζηδάκην, *μέγα χάσμα μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῆς γενεᾶς τῶν νέων*, προωρισμένον νὰ δηλητηριάσῃ τὴν ἐθνικὴν συνείδησιν, καταστρέφουσι τὰ ἰδανικὰ τῆς πατρίδος καὶ τῆς θρησκείας καὶ διακόπτουν τὴν σι νέχειαν τῆς ἐθνικῆς παραδόσεως. Τοῦτο, προσθέτει, προσπαθοῦσι νὰ ἐπιτύχωσι καὶ διὰ τῆς «βιαίας διαστρεβλώσεως μιᾶς ὡραίας γλώσσης» εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον, τὸ ὁποῖον ὅμως «δὲν πλάθει, ἀλλὰ διδάσκει ὑπάρχουσαν γλῶσσαν». Ἐνῶ δὲ μόνη ἡ καθαρῆουσα κατορθώνει νὰ καλύπτῃ τὰς ἀνάγκας τοῦ ὅλου βίου καὶ νὰ ἐκφράξῃ ὀλόκληρον τὴν ζωὴν μας καὶ οὐχὶ ἡ δημοτικὴ, οὔτοι, λέγει, «ἐπιμένουν» μὲ πάντα τρόπον νὰ ἐπιβάλλουν τὰς ἀντιλήψεις πού ἀπειλοῦν αὐτὴν τὴν ὑπόστασίν μας ὡς ἔθνους, διότι θὰ δημιουργήσουν γενεὰν ἐστερημένην ἐθνικῶν ἰδανικῶν.

Ὁ καθηγητὴς κ. *Καρολίδης* γνωματεύει, ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία ἐγγίζει ἀπὸ ἐπόψεως ἠθικῆς τὸ ἀπροχώρητον τῆς καταπτώσεως. Ταύτην δ' ἀποδίδει εἰς τὴν *χαλάρωσιν τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος*,

τὸ ὁποῖον συνέχει τὰς κοινωνίας, προάγει καὶ ἐξυψώνει τὸν ἄνθρωπον, τὸν ἄνθρωπον, τὸν ἄνευ αὐτοῦ μεταβαλλόμενον εἰς χυδαίαν ὕλιστικὴν ὑπαρξιν. Εἰς τὴν χαλάρωσιν ταύτην τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος συνετέλεσαν, λέγει, πρὸς πολλοὺς ἄλλοις καὶ τὸ κατὰ τῆς ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας πλῆγμα διὰ τῆς αὐτοκεφαλοποιήσεως τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἐκκλησίας, πρὸς τοῦτοις δὲ καὶ ἡ ἀνίερος ἀνάμιξις τῆς Πολιτείας εἰς τὰ τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ἐκ στοιχειώδους ἀγνοίας τῆς ἱστορίας καλλιέργεια μίσους ἐν ντίον τῆς «Καθολικῆς Ἐκκλησίας, μεθ' ἧς ὀφείλομεν νὰ ἐνωθῶμεν», ἡ ἠθικὴ χρεωκοπία τῆς ἀρχούσης τάξεως, ἡ διὰ τῆς ἀποτόμου εἰσαγωγῆς τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ δημιουργία τῆς φαυλοκρατίας καὶ ἡ ἐπικρατήσασα ὕλιστικὴ ἀντίληψις καὶ νοοτροπία εἰς τὰς τάξεις τῶν διανοουμένων. Ἐκ τῆς τελευταίας ταύτης προήλθε, κατ' αὐτόν, περιφρόνησις πρὸς τὴν καράδοσιν, πρὸς τὰ ἐθνικὰ ἰδανικὰ, πρὸς τὴν καλλιέργειαν τῶν ψυχικῶν δυνάμεων, πρὸς τὴν θρησκείαν, ἡ μίμησις πάσης ξενικῆς φαυλότητος καὶ ἡ χαλάρωσις τῆς ἰδέας τοῦ καθήκοντος ὡς παράγοντος πολιτισμοῦ καὶ ἐξαγνισμοῦ. Ἐκ τῆς κρίσεως φρονεῖ ὅτι θὰ ἐξέλθῃ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς διὰ τῆς ἰονώσεως τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος, διὰ τοῦ περιορισμοῦ τοῦ στρατοῦ εἰς τὰ ἔργα του καὶ διὰ τῆς ἐξυψώσεως τῆς ἐθνικῆς παιδείας, ἀπαλλασσομένης ἀπὸ τὰ φθοροποιὰ στοιχεῖα τοῦ μαλλιαρισμοῦ.

Κατὰ τὸν κ. *Βαρβαρέσσον* τὸ πρόβλημα εἶνε *οἰκονομικόν, πολιτειακόν, καὶ κοινωνικόν*, δὲν εἶνε δὲ μόνον ἑλληνικόν, ἀλλὰ παρετηρήθη καὶ ἀλλαχού· οὐδὲ προήλθεν ἐκ τῶν αὐτῶν πανταχοῦ αἰτίων, τὰ ὁποῖα εἶνε καὶ γενικὰ καὶ εἰδικὰ, κατὰ τὰς ἰδιαιτέρας συνθήκας ἐκάστης χώρας. Καὶ τὸ μὲν *οἰκονομικὸν πρόβλημα* προεκλήθη, λέγει, ἐκ τοῦ παγκοσμίου πολέμου, συνεπεία τοῦ ὁποίου προέκυψε μία γενικὴ οἰκονομικὴ ἀναστάσις, εἰδικῶς δ' ἐν Ἑλλάδι ἐπῆλθεν ὡς ἐπακολούθημα τὸ μὲν τοῦ προσφυγικοῦ προβλήματος, τὸ δὲ τῆς κατασπαταλήσεως τῶν πόρων τοῦ δημοσίου πλούτου εἰς μεγάλην κρατικὴν πολυτέλειαν, μάλιστα δ' εἰς δαπάνας τῶν πολεμικῶν ὑπουργείων. Τὸ δὲ *πολιτικὸν πρόβλημα* ὀφείλεται, κατ' αὐτόν, εἰς τὴν παντελῆ ἔλλειψιν πολιτικῆς ἠθικῆς, εἰς τὴν κατάπτωσιν δηλ. τῶν μεγάλων ἀρχῶν, διὰ τὰς ὁποίας οἱ λαοὶ ἔχυσαν τόσον αἷμα, καὶ αἱ ὁποῖαι, βασιζόμεναι εἰς ὠρισμένα ἠθικὰ ἀξιώματα διὰ τοῦ αἵματος τῶν λαῶν καθιερωμένα καὶ ἀλλαχοῦ θεωρούμενα ἀπαραβίαστα, ἐν Ἑλλάδι διαρκῶς καταρροκοῦνται ἐπὶ μίαν δεκαετίαν. Τέλος τὸ *κοινωνικὸν πρόβλημα* εἶνε καὶ αὐτὸ προῖον τοῦ τελευταίου πολέμου κατ' αὐτόν, δῆλα δὴ, καὶ μετ' αὐτόν συνέβη εἰδός τι με-

ταθέσεως τάξεων, μεταθέσεως τῶν εισοδημάτων και τοῦ κοινωνικοῦ πλούτου, καθ' ἣν τὴν πτωχύνασαν και ὑποχωρήσασαν τέως ἄρχουσαν τάξιν ὑποκατέστησε μία τάξις κατωτέρα ποιοτικῶς, οἱ τῶν λεγομένων νεοπλούτων. Οὗτοί, ἀποτόμως εὐρεθέντες δυνάμει τοῦ πλούτου των εἰς τὴν πρώτην κοινωνικὴν γραμμὴν και ἐστερημένοι οὐ μόνον πάσης παραδόσεως, ἀλλὰ και ἐπιγνώσεως τῆς νέας ἀπροσδοκῆτου θέσεώς των, μοιραίως, λέγει, ἐπέφερον γενικὴν κοινωνικὴν ἀναστάτωσην ἐπηρεάσαντες τὴν ὅλην κοινωνικὴν ζωὴν. Πρὸς τὴν ἀναστάτωσην αὐτὴν δὲν εἶνε ξένη και τοῦ προσφυγικοῦ στοιχείου ἢ ἐμφάνισις τὸ ὅποῖον διὰ τῆς πρὸς τὸ κράτος καχυποψίας του και τῆς ἀπέναντι τῶν γηγενῶν θέσεώς του συντελεῖ πως εἰς τὴν ἀλλοίωσιν τῶν παλαιωτέρων κοινωνικῶν ὅρων.

Ἐκ τῆς κρίσεως ταύτης δυνάμεθα, κατὰ τὸν κ. Βαρβαρέσσον, νὰ ἐξέλθωμεν διὰ ἐντόνου, μελοντικοῦ και συστηματικοῦ διαφωτισμοῦ τοῦ λαοῦ ὑπὸ ὀλίγων ἠθικῶν ἀνθρώπων, πολιτικῶν ἱεραποσιόλων, οἱ ὅποιοι νὰ μορφώνουν τιαύτην συνείδησιν τοῦ λαοῦ ὥστε οὗτος νὰ σκέπτεται, νὰ ἀνησυχῇ και ν' ἀποφασίξῃ.

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ

Ἡμερομηνία	Κυριακαὶ Εὐαγγελίων	Κυριακαὶ Ἀποστόλων	Ἑορτὴ	Ἦχοι
ΜΑΡΤΙΟΣ	13: Κυρ. Α' Νηστειῶν	Κυρ. Α' Νηστειῶν	Ε'	πλ. α'
	20: > Β' Νηστειῶν	> Β' Νηστειῶν	Στ'	πλ. β'
	27: > Γ' Νηστειῶν	> Γ' Νηστειῶν	Ζ'	βαρὺς

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Τὸ ὑπόμνημα τῆς Ἱ. Συνόδου.

Τὸ ἐπιδοθὲν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὑπόμνημα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου παρέχει μίαν ἐναργῆ εἰκόνα περὶ τῆς θλιβερᾶς ἀληθῶς καταστάσεως, ἀπὸ οικονομικῆς κυρίως ἀπόψεως, εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκειται ὁ κατώτερος ἰδιὸς Κλήρος. Ὁρθῶς τονίζει τὸ ὑπόμνημα τὸ γεγονός, ὅτι εἰς ἄλλα βαλκανικὰ κράτη αἱ Κυβερνήσεις στηρίζουν ἐπὶ τῆς Ἐκκλησίας τὸ σαλευθὲν κοινωνικὸν οἰκοδόμημα. Πράγματι, καθ' ἣν σιγμὴν ὁ κομμουνισμὸς πρόβαίνει εἰς ἀνησυχητικὰς ἐκδηλώσεις, πρὸς τὴν σοβαρότητα τῶν ὁποίων δὲν ἐπιτρέπεται πλέον νὰ ἐθελοτυφλοῦμεν, καθῆκον τῆς Πολιτείας εἶνε νὰ ἐνισχύσῃ μετὰ κάθε τρόπον τὸν Κλήρον, ὅπως καταστῇ οὗτος ἱκανὸς νὰ προσφέρῃ τὴν συμβολὴν του εἰς

τὸν ἀρχόμενον ἀγῶνα τῶν δυνάμεων κατὰ τῆς ἀναρχίας και τῆς ἀποσυνθέσεως. Ἱερεῖς ὅμως πεινῶντες και ρακένδυτοι και ἠναγκασμένοι νὰ κατατρέβωνται εἰς βιοποριστικὰ ἔργα, ἀλλότρια τῆς ἀποστολῆς των, ὅπως συμβαίνει εἰς τὰς ἐπαρχίας, ἀκόμη δὲ και εἰς τὴν πρωτεύουσαν, ἀσφαλῶς δὲν εἶνε εἰς θέσιν νὰ τονώσουν τὸ φρόνημα τοῦ λαοῦ και νὰ τὸν προστατεύσουν μετὰ τὴν ἀσπίδα τῆς θρησκείας κατὰ τοῦ κηρύγματος τῆς Μόσχας. <Ἔθνος>

Και λίαν ὀρθῶς.

Ἀν ἐνδιαφερόμεθα τίς Κυβέρνησις ἰθύνει σήμερον τὰ τῆς Οὐγγαρίας, τυγχάνουσιν ὅμως τῆς ὀλοψύχου ἡμῶν ἐπιδοκίμασις τὰ μέτρα, τὰ ὅποια ἔλαβε και λαμβάνει κατὰ τοῦ και τὴν ἐκεῖ κοινωνίαν λυμνομένου κύματος τῆς ἀνηθικότητος. Τὸ ν' ἀπαγορεύεται εἰς τὰς μαθητριάς νὰ ἐμφανίζονται εἰς τὰ σχολεῖα «μετὰ βαμμένα χεῖλη», μετὰ διαφανῆ σαρκίνου χρώματος; περιπόδια και μετὰ ἀδαμαντίνων διακόσμων— γνησίων ἢ ψευδῶν, ἀδιάφορον—, τὸ ν' ἀσκήται ἔλεγχος ἐπὶ τῶν δημοσίων θεαμάτων και τῶν χορῶν, τὸ νὰ καταδικάζονται αἱ ὀπωσθήποτε ἀκουόμεναι βλασφημίαι και νὰ ἀπαγορεύηται νὰ ἐκτίθενται εἰς τὰς προθήκας εἰκόνες και ἔντυπα προσβάλλοντα τὴν δημοσίαν αἰδῶ, βεβαίως εἶνε ἐπιβεβλημένον μέσον ὀρθῆς καθοδηγήσεως και διαπαιδαγωγήσεως τῶν πολιτῶν, μικρῶν ἢ μεγάλων, διότι πᾶσα ματαιοδοξία και κερδοθηρία, ἐφ' ὅσον συντελεῖ εἰς τὴν διάδοσιν τῆς ἠθικῆς νόσου μετὰ τῶν μελῶν τῆς κοινωνίας, δεόν νὰ περιστέλλεται. Ὅταν αὐτοὶ οἱ πολῖται δὲν γνωρίζωσι τὸ εἰς τὴν ἠθικὴν των ὑγείαν συμφέρον καθὼς πρέπει, δεόν νὰ ἐπιβάλλεται εἰς αὐτοὺς ὑπὸ τῶν ἀνεχόντων τὰς εὐθύναις τῆς δημοσίας ἠθικῆς. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον περιορίζονται ὑπὸ τῶν ἀσθηρῶν γονέων αἱ ἐπίμεμπτοι τῶν μικρῶν των ροπαί, και ἐπὶβάλλεται περιορισμὸς εἰς τὴν ἐλευθερίαν ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἀγνοοῦν ἢ θέλουν νὰ μὴ ἐννοοῦν τὴν σημασίαν τῆς, χωρὶς νὰ προσβάλλεται ἢ ἔννοια τῆς ἀληθοῦς ἐλευθερίας.

Ὁρθὰ σχόλια.

Τὸ λονδίνειον «The Tablet», διαρμηνεύον τὴν ἐπίσημον γνώμην τῆς ἐν Ἀγγλίᾳ λατινικῆς Ἐκκλησίας, ἐν τῷ φύλλῳ του τῆς 22 παρελθόντος Ἰανουαρίου δημοσιεύον περίληψιν τῆς γνωστῆς περὶ τῶν ἱεροσολυμιτικῶν (δευτέρας) ἐκθέσεως Μπέρτραμ, προκειμένου περὶ τοῦ κεφαλαίου αὐτῆς ἐκείνου, ἐν ᾧ διατυποῦνται βαρεῖαι κατηγορίαι κατὰ τῆς Ἀγιοταφικῆς Ἀδελφότητος, πολὺ ὀρθῶς ἐπικρίνει μετὰ δριμύτητος τὴν ἐκθεσιν, λέγον ὅτι οἱ συντάκται αὐτῆς

προέβησαν εἰς δημοσίευσιν τόσον καθαπομένων τῆς Ἀδελφότητος ὑπαινεγμῶν κατὰ κριτάφων παράβασιν τῶν στοιχειωδῶν ἀρχῶν τοῦ δικαίου καὶ τῆς λογικῆς. Ἐφ' ὅσον—λέγει—αὐτὴ ἡ Ἐπιτροπὴ ὁμολογεῖ ὅτι εἰς τὰς κατὰ τῶν Ἀγιοταφικῶν, ἀδελφότητος μάλιστα, κατηγορίας ὑπάρχουν ὑπερβολαί, «πῶς τὰ μέλη τῆς προῆλθον εἰς τόσον σοβαρὰς βεβαιώσεις: Δὲν ἔστησαν δικαστήριον πρὸς ἔρευναν τῶν κατηγοριῶν. Ἡ ἐπιτροπὴ εἶχε διάφορον ὅλως ἀποστολήν, . . . Οἱ μοναχοὶ δὲν ἐκλήθησαν ν' ἀπολογηθῶσιν. Ἐνορκος κατάθεσις δὲν ἐγένετο κατ' αὐτῶν . . . Ἐπὶ τίνων λοιπὸν γεγονότων ἐβασίσθη ἡ σοβαρὰ αὐτὴ καταδίκη; . . .» Καὶ εἰσηγείται τὸ ἔγκριτον φύλλον, ὅπως ἐν δευτέρᾳ ἐκδόσει τῆς ἐκθέσεως ταύτης, χάριν αὐτοῦ τοῦ κύρους αὐτῆς ὅπως παραλειφθῆ τὸ περιλαμβανόν τὰς ἀμαρτύρους κατὰ τῆς Ἀδελφότητος κατηγορίας.

« . . . **Ἡ καὶ ὡς οὗτος ὁ τελώνης!** »!

Τὴν περὶ ἧς ἀνωτέρω περὶ τῶν ἀγιοταφικῶν ἐκθεσιν ἐσχολίασε καὶ ἄλλο λονδίνειον φύλλον, τὸ «Universe», ὄργανον καὶ αὐτὸ τῶν ἀγγλ. κατολικῶν. Ἀλλὰ τὰ σχόλια αὐτοῦ εἶνε διαφόρου . . . ποιότητος. Περιβληθὲν δηλαδὴ τὴν «φαισαϊκὴν γλαμύδα, καὶ στὰν εὐθυτενῶς μεταξὺ τῆς ἀγγλικῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῆς Ἀγιοταφικῆς ἀδελφότητος, ἐγαυρίασε τάδε εἰπὸν μετὰ στόμφου: «Ὅχι ἄνευ αἰσθήματος παρηγορίας ἀναμειγμένης μετὰ συμπαθείας ἀποστρέφει τις τὸ πρόσωπον ἀπὸ τῆς μὴ ἐποικοδομητικῆς καὶ ἀηδοῦς ἱστορίας ταύτης, ὅπως παρατηρήσῃ . . .». Καὶ ἐξαίρει ἐφεξῆς ἐν ἀντιθέσει τὴν ἀρετὴν, τὴν αὐτοθυσίαν, τὸν ζῆλον καὶ τὰς ἄλλας ἀρετὰς τῶν λατίνων ἐν Ἱεροσολύμοις κληρικῶν. Χωρὶς νὰ ἀρνηθῆ τις ὅτι καὶ ὁ λατινικὸς κλήρος περιλαμβάνει εἰς τὰς τάξεις του στοιχεῖα πραγματικῶς ἀξιοθαύμαστα διὰ τὰς προσημονευθείσας, καὶ ἄλλας, ἀρετὰς, εἶνε εἰς θέσιν γὰ διακηρύξῃ ἄνευ φόβου διαψεύσεως ὀθενδήποτε, ὅτι καὶ οἱ ὑπὸ τοῦ «Universe» ἐν μοίρᾳ τελώνου τιθέμενοι ἀγιοταφίται οὐδενὸς ἀνεδείχθησαν δεῦτεροι καὶ διὰ τὴν αὐτοθυσίαν, καὶ διὰ τὸν ζῆλον καὶ καθ' ὅταν δὴποτε ἀρετὴν, οἱ δὲ ἀποτελοῦντες τὴν λεγομένην λατινικὴν «κουστωδίαν» δὲν θὰ ὑπῆρχον σήμερον ἐν Ἱεροσολύμοις, ἐὰν πρὸ τῶν σταυροφόρων, οἱ ὅποιοι ἐγκατέστησαν αὐτοὺς εἰς τὰ παρὰ τῶν ὀρθοδόξων ἀρπαγέντα ἱερὰ προσκυνήματα, δὲν ἐσώζετο ὁ Χριστιανισμὸς ἀκριβῶς ζήλω καὶ αὐταπαρνήσει τῆς ὀρθοδόξου ἑλληνικῆς Ἀγιοταφικῆς Ἀδελφότητος. Οὐδ' εἶνε καὶ στοιχειώδους καὶ ἀπλουστάτης ἔτι εὐγενείας καὶ λεπτότητος ἔνδειξις τὸ φαισαϊκῶς βρενθῆσθαι

ἐπὶ τῇ δις τοῦ Σαββάτου νηστείᾳ, καθ' ἣν στιγμήν εἶνε ἐν γνώσει καὶ αὐτῶν ἔτι τῶν εἰς τὸν ἐσωτερικὸν βίον τοῦ κατολικοῦ κλήρου ἀμυήτων ποσάκις καὶ εἰς τὰς τάξεις του «ἀφήνονται τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου» καὶ ἐξωτερικῆ μόνον καθαρότης πολλάκις ἐπιτηδεύεται. Πότερος ἀπέβη δεικνυόμενος ἐκ τῆς ἀντιθέσεως ταύτης ἐν τῇ συνειδήσει πολλῶν ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν τοῦ «Universe», εἶνε περιττὸν νὰ ἀναπτυχθῆ.

Ἐνωσις δράσεως.

Ἡ ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τῆς «Καινῆς Κτίσεως» δημοσίευσίς τῆς οικονομικῆς ζωῆς τῶν Ἐνώσεων Κυριῶν καὶ Κορασιῶν, ἰδίᾳ δὲ τῆς τελευταίας, ἀποκαλύπτει συντελουμένην ἀθορόβως μίαν δρᾶσιν φιλανθρωπικὴν ἀξίαν ἰδιαίτερως ἐξάρσεως, ἀλλὰ καὶ μεγάλης προσοχῆς. Ἡ «Ἐνωσις τῶν Κορασιῶν» κατὰ τὴν τελευταίαν τιμιετίαν διέθεσεν ἐκ τῶν πόρων τῆς πρὸς ἐπένδυσιν χιλίων διακοσίων ἐβδομήκοντα καὶ πέντε ὀφραγῶν ἐν Ἀθήναις, Πειραιεῖ, Ἀμαρουσίῳ καὶ ταῖς ἐπαρχίαις ποσὸν ἐκ πεντακοσίων περὶπου χιλιάδων δραχμῶν, ἔχει δὲ καὶ ἀποθεματικὸν σήμερον ἑκατοντακιςχιλίων περὶπου δραχμῶν. Ἐὰν πάντα τὰ παρ' ἡμῖν θρησκευτικοθητικὰ σωματεῖα ἀπετέλουν ἐνώσεις παρομοίας δράσεως καὶ ἐὰν κατορθοῦτο νὰ ἀποτελέσῃσι μίαν συμπαγῆ σωματικὴν ὁμοσπονδίαν δράσεως, ἀρρενωπῆς δράσεως ἐνηλικίων, πόσον θὰ συνετέλουν εἰς τὴν λύσιν τοῦ κοινωνικοῦ προβλήματος, ἀφοῦ τὰ ἀνήλικα παιδιά, καλῶς ὀδηγούμενα ὑπὸ ζηλωτῶν προϊσταμένων, τοιαῦτα θαύματα κατορθοῦν!

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διὰ Διατάγματος τῆς 2 Μαρτίου ἐ. ἔ. προτίσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων, ἐρειδομένη εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 461 ἐ. ἔ. πρότασιν τοῦ Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, διορίζεται Ἀ' γραμματεὺς παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὁ καὶ ἄλλοτε χρηματίας τοιοῦτος καὶ κεκτημένος τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζόμενα προσόντα ἀρχιμανδρίτης Γερμανὸς Ρουμπάνης, ἀντὶ τοῦ ἀρχιμανδρίτου Χρυσοστόμου Δημητρίου ἀπολυομένου.

—Τῇ προχθὲς Τετάρτῃ 9 το. μ. ἐπὶ τῇ ἐβδομηκοστῇ ἐπετείῳ τοῦ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου Κωνσταντίνου Οἰκονόμου, τοῦ ἐξ Οἰκονόμων, ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐτέλεσε τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν τῶν Προηγιασμένων Τιμίων Δώρων ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς Μονῆς Πε-

ράκη, μεθ' ἣν ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Κωνσταντίνου Οὐνόμου ἔψαλε τρισάγιον. Τῇ προσεχεῖ Κυριακῇ θὰ τελεσθῆ ἑπιμνημόσυνος δέησις ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ.

—Τοῦ διορισθέντος νέου Πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἀναλαβόντος μὲν ὑπηρεσίαν, ἀλλ' ἄμέσως παραιτήσαντος αὐτήν, ἀναδιωρίσθη πάλιν μέχρι τῆς εἰς Ἀγγλίαν ἀναχωρήσεως του ὁ ἀρχιμ. Μιχαὴλ Κωνσταντινίδης. Εἰς τοῦτον δὲ μετὰ τῆς ἐκφράσεως τῆς εὐαρεσκείας αὐτοῦ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἀπένειμε τὸ ὄφρικιον τοῦ Μεγάλου Ἀρμανδρίτου.

—Διωρίσθη Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας παρὰ τῇ Ἱερῶ Συνόδῳ ἀντὶ τοῦ κ. Ν. Κουντουριώτου ὁ κ. Νικόλαος Κουρμούλης.

—Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος κ. Ἰεζεκιὴλ ὑπερ ἀνεγέρσεως Νοσοκομείου ἐν Καρδίτῃ, προσέφερεν ὡς πρώτην αὐτοῦ εἰσφορὰν δραχμὰς πενήκοντα χιλιάδας.

—Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μαντινείας, ὁσάκις μεταβαίνει εἰς Τριπόλιν, διότι κατὰ τὸ τρέχον ἔτος παραμένει ἐν Ἀθήναις ὡς μέλος τῆς Ἱερῶς Συνόδου, ὁμιλεῖ κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς εἰς διαφόρους Ναοὺς τῆς Τριπόλεως καὶ ἄλλων πόλεων τῆς ἐπισκοπῆς αὐτοῦ. Ἐκτὸς τοῦ Σεβασμωτάτου, κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς κηρύττει τακτικῶς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ κατὰ τὴν θείαν Λειτουργίαν ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ καὶ τοῖς λοιποῖς τῆς Τριπόλεως Ναοῖς ὁ διευθυντὴς τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς ἀρ. κ. Θεόδ. Κωτσάκης. Ὁ ἴδιος ὁμιλεῖ καὶ κατὰ τὸ ἀπόγευμα ἑκάστης Κυριακῆς καὶ κατὰ τοὺς ἑσπερινοὺς ἐπισήμων ἑορτῶν εἰς τοὺς πανηγυρίζοντας Ναοὺς. Ομοίως κάμνει θρησκευτικὴν διδασκαλίαν εἰς τὰς μαθητείας τῆς ἐπαγγελματικῆς Σχολῆς Τριπόλεως, ἣν συντηρεῖ ἡ Φιλόπτωχος Ἀδελφότης ἡ διατελοῦσα ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μαντινείας, ἐργαζομένου δραστηρίως καὶ καταβάλλοντος πᾶσαν προσπάθειαν διὰ τὴν εὐδόωσιν τοῦ ἱεροῦ σκοποῦ τῆς Ἀδελφότητος, ἥτις, ἐκτὸς τῆς διατηρήσεως τῆς Ἐπαγγελματικῆς Σχολῆς, παρέχει βοηθήματα τακτικῶς εἰς ἀπόρους καὶ ἀσθενεῖς καθ' ὅλον τὸ ἔτος καὶ κατὰ τὰς ἐπισήμους ἑορτὰς. Προσέτι δὲ τῇ προτροπῇ τοῦ Σεβασμωτάτου γίνεται ἐν μιᾷ τῶν αἰθουσῶν τῆς Ἱερατ. Σχολῆς συγκέντρωσις νέων καὶ ἰδίως μαθητῶν Γυμνασίων καὶ Διδασκαλείου καὶ ἄλλων προσώπων, εἰς τοὺς ὁποίους ὁ διευθυντὴς τῆς Σχολῆς καὶ οἱ θεολόγοι καθηγηταὶ κ. κ. Ἰω. Παρασκευόπουλος, Χρ. Κουστῆνης καὶ Δ. Τζαμαλούκας δις τῆς ἑβδομάδος παρέχουσιν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἁγίας Γραφῆς συμβου-

λὰς καὶ νοθεσίας ἀναλόγως πρὸς τὴν ἡλικίαν των καὶ τὴν μέλλουσαν σταδιοδρομίαν των. Ὅντως δὲ ἡ τοιαύτη ἐργασία, εἰς τὴν ὁποίαν μετὰ προθυμίας προσέρχονται οἱ νέοι, ἀποφέρει πολλὴν ὠφέλειαν πρὸς πάντας, πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον καὶ παρὰ τούτων καὶ παρ' ἄλλων ὁμολογεῖται.

—Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Τετάρτης μέχρι τοῦ Σαββάτου ἐγένετο ἡ κατ' ἔτος εἰθισμένη ἐκδρομὴ—συνέδριον τοῦ Φοιτητ. Τμήματος τῆς Χριστιανικῆς Ἀδελφότητος τῶν νέων Ἀθηνῶν εἰς τὴν ἐν Σαλαμῖνι Ἱ. Μονὴν Φανερωμένης ἀδεία τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου, ἐνθα πᾶσα περιποίησις καὶ εὐκολία ἐπεδαμψεύθη ὑπὸ τε τοῦ Πανσο. Ἐγουμενοῦ τῆς Μονῆς ἀρχ. κ. Ἱερ. Καρελλᾶ καὶ τοῦ Ἐγουμενοσυμβουλίου. Τοῦ Συνεδρίου τούτου, πέμπτου κατὰ σειρὰν, μετέσχον φοιτηταὶ ἐξ ὅλων σχ. δὸν τῶν Πανεπιστημ. Σχολῶν, ἐν οἷς καὶ ἀντιπρόσωποι τῆς φοιτητικῆς Χρ. Κινήσεως, τοῦ ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Πετρόκη Θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου, τῆς «Χριστ. Ὁργανώσεως Νέων Πειραιῶς» καὶ τῆς «Ἐνώσεως ἀποφ. Ῥιζαρείου Σχολῆς». Ἐκ μέρους δὲ τοῦ καθηγητικοῦ κόσμου μετέσχον εἰσηγηθέντες ὀρισμένα ζητήματα οἱ καθηγηταὶ κ. κ. Θεοφ. Κακριδῆς τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου, Δημ. Ἀναγνωστόπουλος τοῦ Μαρασλείου Διδασκαλείου καὶ Δ. Κουϊμουτσόπουλος τῶν Θρησκευτικῶν. Ὑποκείμενον τῶν γενομένων συζητήσεων εἶχε τεθῆ τὸ γενικὸν θέμα: «Τὶ ἀντιμετωπίζει σήμερον ὁ φοιτητὴς», ἐξητήθησαν δὲ λεπτομερῶς τὰ ἐξῆς εἰδικώτερα ζητήματα, 1) Τὰ σύγχρονα Πανεπιστημιακὰ ἰδεώδη καὶ αἱ κινήσεις τῶν φοιτητῶν, 2) Ὁ ἐπιστημονικὸς καταρτισμὸς καὶ ἡ κοινωνικὴ προπόνησις τοῦ φοιτητοῦ, 3) Ἡ σωματικὴ ἀγωγή καὶ ἡ ψυχαγωγία τοῦ φοιτητοῦ, 4) Ἡ φιλοσοφία τοῦ φοιτητοῦ, 5) Φοιτητὴς καὶ θρησκεία καὶ 6) Ἡ ἐπιβαλλομένη παρ' ἡμῶν φοιτητικῇ κατεύθυνσις. Ἀποτέλεσμα τῶν ἐν ἀπολύτῳ ἐγκαρδιότητι γενομένων συζητήσεων τούτων ὑπῆρξεν ἡ πρότασις ὀρισμένων μέτρων πρὸς διόρθωσιν τῶν κακῶς παρὰ τῷ φοιτητικῷ κόσμῳ ἐχόντων ἀπὸ τῶν θιγείων ἐπιπτώσεων. Αἱ περαιτέρω ἐνέργειαι, ὅπως τὰ πορίσματα ταῦτα ὑπόβληθῶσιν ἀρμοδίως ὑπὸ τὴν κρίσιν τῶν Πανεπιστημ. ἀρχῶν καὶ ζητηθῆ δι' ἐκκλήσεως ἡ ἐπ' αὐτῶν σύμπραξις τοῦ ὅλου φοιτητικοῦ κόσμου, ἀνετέθησαν εἰς τὸ Φοιτητ. Συμβούλιον τοῦ Φοιτ. Τμήματος τῆς Χριστιανικῆς Ἀδελφότητος τῶν νέων ὑπὸ τοῦ ὁποίου μελετᾶται ἡδη ὁ τρόπος τῆς ἀποτελεσματικωτέρας ἐπιδιώξεως τῶν ἐπιβαλλομένων μέτρων τῇ συμπράξει καθηγητῶν καὶ φοιτητῶν. Ὑπὸ τοῦ Συνεδρίου ἐψηφίσθη εἰδικὴ πρότασις ἐκφράσεως εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν Μακαριώ-

τατον Ἀρχιεπίσκοπον διὰ τὴν ἐπιδειχθεῖσαν πατρικὴν πρόνοιαν πρὸς ὑποβοήθησιν τοῦ ἔργου τοῦ Συνεδρίου καὶ πρὸς τὸν Πανος. Ἠγούμενον κ. Ἱερ. Καρελλᾶν καὶ τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Φανερωμένης διὰ τὴν ἐπιδαμλευθεῖσαν ἐγκάρδιον φιλοξενίαν. Πρὸς τοὺς ἀποτελοῦντας τὸ Συνέδριον ὠμίλησε καταλλήλως εὐχηθεῖς τὰ εἰκότα ὁ Πανος κ. Ἱερ. Καρελλᾶς.

—Κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίαν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ὁρφανοτροφείου Βουλιαγμένης ἐπεκυρώθη ὁ ἀπολογισμὸς τῆς χρήσεως τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἐξελέγη δὲ ἀμνημονεὺς ἀντιπρόεδρος τοῦ Συμβουλίου ὁ αἰδεσ. Οἰκονόμος κ. Ἰωάννης Σακκάς. Ἡ ἐφορεία τοῦ Ὁρφανοτροφείου ἀπετελέσθη ἐκ τοῦ ἀντιπροέδρου καὶ τῶν καθηγητῶν Γρηγορίου Παπαμιχαήλ καὶ Παναγιώτου Μπρατσιώτου, μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΠΟΛΩΝΙΑΣ

Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Πολωνικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας Μητροπολίτης Διονύσιος προτίθεται περὶ τὰ τέλη προσεχὸς μηνὸς νὰ μεταβῇ εἰς Κων(σταντι)νοπλιν πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου. Ἐκεῖθεν ὁ Μητροπολίτης Διονύσιος θὰ μεταβῇ εἰς Ἀθήνας, Βελιγράδιον καὶ Σόφειαν ὅπως ἐπισκεφθῇ καὶ τοὺς ἀρχηγούς τῶν τριῶν τούτων αὐτοκεφάλων ἐκκλησιῶν.

ΠΡΟΤΕΣΤΑΝΤΙΣΜΟΣ

Ἀναγνώσκομεν ἐν τῇ «Semaine Religieuse» ὅτι ἡ κίνησις πρὸς ἔνωσιν τῶν διαφόρων προτεσταντικῶν ομάδων εἰς μίαν Ἐκκλησίαν ἐξακολουθεῖ ἐπεκτεινομένη ἰδίᾳ ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐνιαίαν αὐτῶν παράστασιν ἐν τῷ ἔργῳ τῆς Ἱεραποστολῆς. Ἀνεγνωρίσθησαν τ.ἐ. αἱ δυσκολίαι, τὰς ὁποίας τὸ Ἱεραποστολικὸν ἔργον συναντᾷ ἐξ ἀφορμῆς τῆς σήμερον κρατούσης διαιρέσεως πρὸ πάντων ἐν Ἰνδίας, ἐνθα οἱ ἰθαγενεῖς εὐρίσκονται πρὸ ἀληθινοῦ κυκεῶνος ἐκκλησιαστικῶν ἀποχωρέσεων. Ὑπάρχει σκέψις ὅπως ὡς βάσις τῆς ἐπιδιωκομένης ἐνότητος, τεθῇ ἡ ἐνιαία ὁργάνωσις κατὰ τὸ ἐπισκοπιανὸν σύστημα τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας, ἀνεξαρτήτως τῆς διδασκαλίας αὐτῆς περὶ τοῦ ἐπισκοπικοῦ ἀξιώματος, τὸ ὁποῖον θ' ἀποδεχθῶσιν αἱ πρεσβυτεριανικαὶ Ἐκκλησίαι χάριν τῶν τοπικῶν συνθηκῶν ὡς προσφορώτερον μέσον ὁργάνωσεως, ἐφ' ὅσον δὲν ἀντιτίθεται, ὡς ὁμολογοῦσι, πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ κίνησις παρακωλυθεῖται καὶ μετὰ τινος ἐπιφυλακτικότητος ὑπὸ τῶν συντηρητικωτέρων, οἵτινες λέγεται ὅτι εἶναι πολυάριθμοι διατηροῦντες ἰδίως τὰς ἐπιφυλάξεις τῶν ὡς πρὸς τὸ τελευταῖον ζήτημα τοῦ ἐπισκοπιανοῦ συστήματος.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἀπεφασίσθη ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Ἰουλίου ἡ σύστασις «Ἐνώσεως διεθνῶν βοηθειῶν» ἐν Γενεύῃ χάριν τῶν δοκιμαζομένων ὑπὸ σεισμῶν, θεομητιῶν κλπ. ἐθνῶν.

—Τὸ ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν κατὰ τινὰ δημοσιογραφικὴν ἀνταπόκρισιν, ὁσημέραι αὐξάνει ἐν Γερμανίᾳ καὶ ἰδίᾳ μεταξὺ τῶν φοιτητῶν πολλοὶ τῶν ὁποίων διεξάγουσι σπουδαίαν εἰρηνευτικὴν προπαγάνδαν ὀξυσοπαστικωτέρων ἀκόμη ἀρχῶν. Ἡ Εὐαγγελικὴ, ἐν τούτοις, Ἐκκλησία κατεδίκασεν ἐν συνόδῳ κατὰ τὸν παρελθόντα Νοέμβριον ἓ μὲν γὰρ πλειοψηφίᾳ τὴν πολιτικὴν τῆ ὑπάρχοντος Πατριάρχου, τοῦ ὁποίου τὸ ἄρθρον «Οἱ Χριστιανοὶ εἰς τὰς στρατιωτικὰς ὁργανῶ εἰς» εἶχε προκαλέσει σύγκυβιν μεταξὺ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κύκλων.

—Κατὰ τὸ παρελθὸν φθινόπωρον συνήλθεν ἐν Νέῳ Ὑόρκῳ τὸ πρῶτον Συνέδριον τῆς «Ἀμερικανικῆς Ὁμοσπονδίας τῆς Νεότητος». Τούτου μετέσχον 200 ἀντιπρόσωποι ὑπερπεντήκοντα ὁργανώσεων. Ἀπεφασίσθη ὅπως ἐπιδιωχθῇ ἡ ἀνάπτυξις ἢ ἡ δημιουργία δημοσίας γνώμης κατὰ τῆς ὑποχρεωτικῆς ἐν τοῖς σχολείοις στρατιωτικῆς προπαιδεύσεως, κατὰ τοῦ στρατοκρατικοῦ καὶ ἱμπεριαλιστικοῦ πνεύματος γενικῶς καὶ κατὰ τῆς ἐργασίας τῶν παιδῶν εἰς τὰ ἐργοστάσια.

—Τὸν παρελθόντα Δεκέμβριον συνήλθεν ἐν Washington τὸ δεύτερον «Συνέδριον περὶ τῶν αἰτίων τοῦ πολέμου καὶ τῶν μέσων τῆς ἀποτροπῆς του». Τοῦ Συνεδρίου τούτου μετέσχον 400 ἀντιπρόσωποι γυναικείων ὁργανώσεων.

—Ἐν Λεττονίᾳ ὑπάρχει ἤδη ἐπίσημος εἰρηνευτικὴ ὁργάνωσις ἢ «Πανευρώπη» ἐργαζομένη διὰ τὴν ἀποκατάστασιν φιλικῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν ἐν τῷ κράτει τεσσάρων ἐθνικοτήτων καὶ συγχρόνως διὰ τὴν συνεννόησιν μεταξὺ τῆς Λεττονίας καὶ τῶν γειτόνων κρατῶν, Λιθουανίας καὶ Ἑσθονίας. Δημόσιαι διαλέξεις, δημόσιαι συγκεντρώσεις συζητήσεων, βιβλιοθήκη καὶ ἀναγνωστήριον φιλειρηνικῶν ἔργων κ.τ.λ. εἶναι πρὸς τὸ παρὸν τὰ μέσα, δι' ὧν ἐργάζεται ἡ ὁργάνωσις αἴτη, προσπαθοῦσα συγχρόνως ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ὅπως καὶ διὰ τοῦ τύπου ἐπηρεάξῃ τὴν δημοσίαν γνώμην.

—Τείνουσι νὰ ἐξαφανισθῶσιν αἱ περίφημοι «κέδροι τοῦ Λιβάνου», τῶν ὁποίων τινὲς σώζονται ἀκόμη. Εἰς ἑπτὰ ἐκ τῶν σωζομένων δένδρων ὁ βοτανικὸς Russegger ἀποδίδει ἡλικίαν 6000 ἐτῶν.

—Πολὺς γίνεται θόρυβος ἐσχάτως περὶ τὸ ζήτημα τῆς ἀξέσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μαύρων τῆς Ἀμερικῆς. Ἐνῶ δηλ. αἱ γεννήσεις παρὰ τοῖς λευκοῖς κατ'

Ετος βαινουσιν ελαττούμεναι, τουναντίον αδιακόπως αυξάνουσι παρά τοις μαύροις Ούτως εν Ν. 'Ορλεάνη και άλλαχού τής Ν. 'Αμερικής η λευκή φυλή υπολείπεται επαισθητώς κατ' αριθμόν τής μαύρης, μέγας δ' αριθμός κτιρίων και ναών ανηκόντων εις τους λευκοὺς περιήλθεν εις χείρας τών ιθαγενών χριστιανών. 'Εν Ν. 'Υόρκη εξ θρησκευτικὰ ιδρύματα περιήλθον εις τους μαύρους εν Σικάγω δύο ναοὶ και μία συναγωγή και εν 'Αγίω Λουδοβίκω υπάρχει από τινος βαπτιστικὸς ναὸς και πρεσβυτεριανὸς ναὸς ανήκοντες εις μαύρους τών δογμάτων τούτων.

— 'Εξ ἐκθέσεως τοῦ ἀγγλου ὑπουργοῦ τών 'Αποικιών ἀποδεικνύεται, ὅτι ἡ Παλαιστίνη σήμερον εἶναι πλέον αὐτάρκης μηδὲν βάρυνουσα τὰ οἰκονομικὰ τῆς 'Αγγλίας. 'Ιδίως διὰ τών νέων καλλιεργιῶν αἱ ἐποιαὶ ἐγένοντο τελευταίως, πρὸ πάντων πορτοκαλεῶν και καπνοῦ, ἀποφέρει σπουδαίας προσόδους εις τὴν Κυβέρνησιν. 'Απὸ τοῦ 1920 ἐφρυτεύθησαν και ἑκατ. νέα δένδρα εν ἀντιθέσει πρὸς τὴν ἐπὶ τουρκοκρατίας διοίκησιν ὑφ' ἣν πάντα τὰ δάση εἶχον καταστραφῆ.

BIBLIA

Rev. J. D. Jones, 'Ο Κύριος τῆ; ζωῆς και τοῦ θανάτου. Μετάφρασις **Κωνσταντίνου Α. Βλάμου**, Οικονόμου. 'Εν Θεσσαλονίκη 1927.— Τὸ ἔργον τοῦτο εἶνε σειρά ὀμιλιῶν ἐρημνευτικῶν ἀμα και ἀπολογητικῶν ὑποκείμενον ἐχουσῶν τὸ ια' κεφ. τοῦ κατὰ 'Ιωάννην Εὐαγγελίου, ἐνθα ἐξιστοροῦνται τὰ κατὰ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Λαζάρου. Τὰς ὀμιλίαις ταύτας διακρίνει ἀπλότης ἀμα και βαθύτης, σαφήνεια και ἐμβρίθεια και κατοχυροὶ τὴν ἀλήθειαν ἐνὸς θαύματος, περὶ τοῦ ὁποίου ὁ φιλόσοφος Σπινόζα ἐλέχθη εἰπών, ὅτι, ἐὰν ἐπειθετο περὶ τῆς ἀληθείας τῆς ἐγέρσεως τοῦ Λαζάρου, θ' ἀπεκήρυττε τὸ οὐστημά του και θὰ ἐγίνετο χριστιανός. Καίτοι, βεβαίως, τὸ θεμελιῶδες και κεντρικόν και κύριον τοῦ Χριστιανισμοῦ θαῦμα εἶνε ἡ ἀνάστασις τοῦ 'Ιησοῦ Χριστοῦ, ἀλλ' ὅμως ἐκ τοῦ λεχθέντος ὑπὸ τοῦ Σπινόζα και ὑπ' ἄλλων ἐπαναληφθέντος εἶνε προφανές, ὅτι τὸ περὶ τὸν Λάζαρον θαῦμα μεγάλην ἀσχεὶ ἐπίδρασιν ἐπὶ τών ἀνθρώπων. Χάριτες πολλαὶ ὀφείλονται εις τὸν ἀγγλομαθῆ μεταφραστήν, τὸν αἰδεσ. Οικονόμον τῆς μητροπόλεως Θεσσαλονίκης κ. Κωνσταντῖνον Βλάμου, οὐ μόνον διὰ τὴν μεταφρασιν, ἀλλὰ και κυρίως, διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ὄντως ὀφραίου τούτου ἔργου, τὸ ὁποῖον, ἐπὶ πλέον, εἶνε ἐκδεδομένον μετὰ περισσῆς τῆς καλαισθησίας. Παραθέτομεν τὰ κεφάλαια τών περιεχομένων: 'Η ἐγερσις τοῦ Λαζάρου. 'Ο οἶκος τῆς Βηθανίας. Αἱ ἀναβολαὶ τῆς ἀγάπης. 'Η δωδεκάωρος ἡμέρα. Αἱ ἐκ προνοίας ἀπουσίαι. 'Ο Θωμᾶς. 'Ο 'Ιησοῦς και ἡ Μάρθα. 'Η 'Ανάστασις και ἡ ζωή. 'Ο 'Ιησοῦς και ἡ Μαρία. Τὰ δάκρυα τοῦ 'Ιησοῦ. 'Ο 'Ιησοῦς και οἱ 'Ιουδαῖοι. 'Ο 'Ιησοῦς εις τὸ μνημεῖον. 'Η προσευχὴ τοῦ 'Ιησοῦ. Τὸ θαῦμα. Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ θαύματος.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΥΡΟΥ
ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ

Ἀπολογισμὸς τοῦ ἔτους 1926

ΕΣΟΔΑ

Κατὰ ἐνορίαν

'Αγιος Νικόλαος	Δρχ.	25432.50
Μεταμόρφωσις	>	21891.25
Κοίμησις	>	17754.65
'Αγιος Γεώργιος και Ταξιάρχαι	>	35589.80
	Δρχ.	100668.20

Κατὰ Κεφάλαιον

'Εκ συνδρομῶν	Δρχ.	61901.50
'Εκ Δίσκων	>	5968.80
'Εκ κυτίων	>	17178.50
Εἰς μνήμην συμπολιτῶν μας	>	3714.—
'Εκ δωρεῶν	>	1750.—
Ξενάκειον κληροδότημα	>	10155.40
	Δρχ.	100668.20

ΕΞΟΔΑ

Κατὰ ἐνορίαν

'Αγ. Νικόλαος μετὰ τῆ; γραφ ὕλης δημοσιευμάτων και ἐνορ. 'Αναστάσεως	Δρχ.	22921.80
Μεταμόρφωσις	>	16962.60
Κοίμησις	>	12813.60
'Αγιος Γεώργιος και Ταξιάρχαι	>	30182.80
	Δρχ.	82880.80
'Υπόλοιπον	>	17787.40
	Δρχ.	100668.20

Κατὰ κεφάλαιον

Φάρμακα	Δρχ.	1972.52
'Εγχειρήσεις	>	287.50
Γάλα	>	524.80
Λουτρά δύο ἀσθενῶν	>	600.—
'Ενδύμ. και παπούτσια μαθητῶν	>	570.—
Εἰς περιθάλψιν δι' 8 ὀρφανὰ	>	680.—
Βιβλία και ἐγγραφαὶ μαθητῶν	>	411.—
Κυτία 9	Δρχ.	307.—
Ποσοστά	>	556.50
Γραφικὴ ὕλη	>	2187.—
	Δρχ.	3050.50
Ναῦλοι και μεταφορικὰ ἀσθενῶν	>	1220.—
Τακτικὰ ἐπιδόματα	>	73564.50
	Δρχ.	82880.80
'Υπόλοιπον εις στέμματα	>	3000.—
Μετρητὰ	>	4787.40
Εἰς Ταμειυτ. 'Εμπορ. Τραπεζῆς	>	10000.—
	Δρχ.	100668.20

Τῆ φροντίδι και ἐνεργείᾳ τών ἱερέων και κυριῶν τοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου ἐτοποθετήθησαν εις τὸ Φθισιατρεῖον ἀσθενεῖς 4. Εἰς τὴν «Περιθάλψιν τοῦ Παιδὸς» ὀρφανὰ και ἄπορα 21. Εἰς «Πτωχοκομειον» 6 Εἰς τὸ Νοσοκομειον 3.

'Εν 'Ερμουπόλει τῆ 31 'Ιανουαρίου 1927

'Ο Πρόεδρος Γεν. Ταμίας
† 'Ο Σύρξυ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Μαρία Γ. Κουτσοδόνη
Γραμματεὺς
Μαρία Ναυπλιῶτον

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἡγῶμιλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ρόμβου Διακηρῶνται ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν καὶ διὰ μίαν πενταετίαν ἀρχομένην ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1927 καὶ λήγουσαν τὴν 1 Ἀπριλίου 1932 ἡ ἐνοικίασις τοῦ ἐν τῇ θέσει Μάρμαρα τῆς περιφέρειας τῆς Κοινότητος Μοναστηρακίου τοῦ τόπου Αἴμου Ἀνακτορίου τῆς Βονίτσης νεοεπισκευασθέντος καὶ καλῶς λειτουργούντος ὑδρομύλου μετὰ τῆς ἐκ στρεμμάτων ἐνὸς περιοχῆς τοῦ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ρόμβου καὶ ὑπὸ τοῖς ὄροις τῆς διακηρῶσεως. Ἡ Δημοπρασία ἐνεργηθῆσά μὲν ἐν τῇ Κοινότητι τοῦ Μοναστηρακίου καὶ εἰς τὴν ἕδραν τῆς Κοινότητος Μοναστηρακίου καὶ εἰς τὸν συνήθη τῶν δημοπρασιῶν τόπον ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τοῦ ἡγῶμιλιου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῇ συμπράξει τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος καὶ Δημοδιδασκάλων τῆς Κοινότητος ἀρχομένη ἀπὸ τῆς 18 Μαρτίου εἰς ἡμέραν Παρασκευῆν καὶ λήγει 20 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἔτους ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10 ὥρας π. μ. μέχρι τῆς 12 τῆς Μεσημέριας ἑκάστης ἡμέρας. Τὰ ἔξοδα τοῦ Συμβουλίου τῆς μισθώσεως καὶ Κηρύκεια βαρῶνται τὸν ἐνοικιαστὴν. Τὰ πρακτικὰ τῆς Δημοπρασίας ὑπόκεινται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησι. Ταμείου. Ἐν τῇ ἱερᾷ Μονῇ Ρόμβου τῇ 20 Φεβρουαρίου 1927.

Τὸ Ἡγῶμιλιον τῆς ἐν Φερεῶν Ἱ. Μονῆς «Ὁ ἅγιος Γεώργιος» Διακηρῶνται ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν διετοῦς ἐνοικιάσεως ἢ χορτονομῆ τοῦ ποιμνιοστασίου Κούτσουρα, γενησομένην τὴν 20 Μαρτίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 2αν—4ην π. μ. ἐν Γκούρη καὶ ἐνώπιον τοῦ Συμῆφου Φερεοῦ Εὐαγγέλου Φούγκα, ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς καὶ τοῦ οἴκου. Ἐφόρου κατὰ τοὺς ὄρους τῆς διακηρῶσεως ἡμῶν εὐρισκομένους εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Μονῆς. Ὡς πρώτην προσφορὰν ὀρίζομεν δραχ. 2.000 ἐτησίως. Μονῆ Φερεοῦ τῇ 28 Φεβρουαρίου 1927. -

Τὸ Ἡγῶμιλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Βητουμᾶ Δηλοποιεῖ ὅτι τὴν 13ην 20ην καὶ 27 Μαρτίου 1927 ἐνεργηθῆσεται ἐν Καλαμπάκᾳ καὶ εἰς τὸν συνήθη τῶν δημοπρασιῶν τόπον πλειοδοτικὴ δημοπρασία περὶ μονοετοῦς ἐνοικιάσεως α] τοῦ δικαίωματος ὕλοτομίας δεκα πέντε κυβικῶν μέτρων ξυλείας διὰ δούρας δρυὸς ἐκ τοῦ δάσους Ζητουμᾶ τῆς Μονῆς καὶ πέντε χιλιάδων ζυγίων καυσοξύλων δρυὸς ἐ. ἔ. κατακειμένων καὶ ἐστηκότων γεγρακκιῶν δρυῶν τοῦ ἰδίου δάσους. Πρώτη προσφορὰ ὀρίζεται δι' ἕκαστον μὲν κυβικὸν μέτρον ξυλείας τὸ ποσὸν τῶν δραχ. 60 καὶ δι' ἕκαστον ζύγιον καυσοξύλων τὸ ποσὸν τῶν δραχ. 1.70. Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Ζητουμᾶ 25 Φεβρ. 1927.

Ὁ Ἡγούμενος τῆς Ἱ. Μονῆς Ἁγίου Κωνσταντίνου Λοκρίδος προκηρῶνται ὅτι: Ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πενταετοῦς ἐνοικιάσεως τὸ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Κοινότητος Ἁγίου Κωνσταντίνου λειβάδιον τῆς Μονῆς «Τσέλιχα». Ἡ δημοπρασία γενήσεται ἐν Ἀταλάντῃ τὴν 19ην Μαρτίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Σάββατον 10—12 ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Ἀταλάντης Δημ. Πυργοπαύλου τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς, συμφώνως πρὸς τοὺς ὄρους καὶ ὑποχρεώσεις τῆς ταυτάρθμου διακηρῶσεως μας ἧεις ἔχει κατατεθῆ ἐν τῷ Γραφεῖον τῆς Μονῆς καὶ ἧς δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ βουλόμενοι. Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Ἁγίου Κωνσταντίνου τῇ 27η Φεβρ. 1927.

Τὸ Ἡγῶμιλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Θεοτοκίου διακηρῶνται ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πενταετοῦς ἐνοικιάσεως οἱ ἐν Σκουληκαριᾷ καλλιερῆσιμοι ἀγροὶ ἐκ στρεμμάτων δεκά εἰς Θέσεις «Λάκκους, Ἀκλιάς τῆς Ἱ. Μονῆς Σκουληκαριᾶς τὴν 20 Μαρτίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ Ἄρτη καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἄρτης Ἠλιά Καρφεντέη καὶ οἴκου Ἐφόρου Ἄρτης. Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων συγγραφῆς ὑποχρεώσεως ἐν καὶ τῷ Γραφεῖον τῆς Μονῆς. Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Θεοτοκίου τῇ 23 Φεβρουαρίου 1927.

Ὁ Ἡγούμενος τῆς ἐν Ἐβροῖᾳ Ἱερᾶς Μονῆς Μακαριμᾶλλης Προκηρῶνται ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως τὸ δικαίωμα τῆς ὕλοτομίας ὅκτιο κυβ. μέτρα σαγατοξυλείας καὶ 25 ζυγίων καυσοξύλων ἐκ πλατάνων, κειμένων ἐν τῷ Μετοχίῳ τῆς Μονῆς ἡμῶν «Ἁγίος Δημήτριος». Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται ἐν Χαλκίδι καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν τὴν 20 Μαρτίου 1927 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἱ. Ἀποστολίδου καὶ οἴκου Ἐφόρου. Ἐν Μονῇ Μακαριμᾶλλης τῇ 25 Φεβρουαρίου 1927.

Τὸ Ἡγῶμιλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Μακαριωτίσσης προκηρῶνται ὅτι τὴν 16ην Ἀπριλίου 1927 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 τῆς μεσημβρίας ἐκτίθεται ἐν Δουβραϊνῇ καὶ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Θίβης Κωνστ. Κατσιμπάρδη εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πρὸς διετὴ ἐνοικίασιν τὸ κτήμα Ἁγίου Νικολάου Ἀλικῆς τῆς περιφέρειας Δουβραϊνῆς τῆς Μονῆς Μακαριωτίσσης. Πρώτη προσφορὰ ὀρίζεται τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 4000 ἐτησίως. Ἐν Ἱ. Μονῇ Μακαριωτίσσης τῆς 22 Φεβρουαρίου 1927.

Τὸ Ἡγῶμιλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Ζάβορδας προκηρῶνται ὅτι Ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως τὸ γάλα τῆς Μονῆς, τὸ παραχθησόμενον ἐκ τῶν αἰγοπροβάτων αὐτῆς ἐπὶ τεσσαρακονθήμερον, ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς 15ης Μαΐου ἐ. ἔ. Ἡ δημοπρασία γενήσεται ἐν Κοζάνῃ τῇ 10η προσεχοῦς Ἀπριλίου, ἡμέρα Κυριακὴ καὶ ὥρα 10—12 π. μ. ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ, ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Κοζάνης Δημ. Πράσσου, ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς, ἀντιπροσώπου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Γρεβενῶν καὶ ἀντιπροσώπου τῆς Οἴκου. Ἐφορείας, συμφῶν δὲ τοῖς ὄροις τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 20 ἐ. ἔ. διακηρῶσεως ἡμῶν, ἧς ἀντίγραφον παρὰ τε τῷ Γραφεῖον τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Γρεβενῶν καὶ τῷ ὄσ' ἄνω Συμβολαιογράφῳ ἔνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων. Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Ζάβορδας τῇ 22α Ἰανουαρίου. 1927.

“ΕΚΚΛΗΣΙΑ,
ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ἐποπτεύουσα Ἐπιτροπὴ
ΖΑΚΥΝΘΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ, ΦΩΚΙΔΟΣ ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ
Διευθυντῆς
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ
Καθ. Πανεπιστημίου
Τίμημα ἐτησίως ἔγγραφῆς
Ἐσωτ. Δρχ. 50. Ἐξωτ. Φρ. 50. Ἀμερικῆς Δολ. 3

Τύποις «Φοῖνικος» ὁδὸς Σταδίου 38 Ἀθῆναι